

عنوان مقاله:

ساماندهی نظام حرکتی در بافت محله های شهری از طریق تحلیل اصل اتصال پذیری در نهضت نوشهرسازی و با بهره گیری از روش چیدمان فضا (مطالعه موردی؛ بافت مرکزی شهر کاشمر)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شهری، دوره 3، شماره 9 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سهند لطفی - - استادیار طراحی شهری، بخش شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز

هدی بختیاری - کارشناس ارشد شهرسازی گرایش برنامه ریزی شهری، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

مراکز شهری دارای بالاترین تعاملات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و مذهبی می باشند. به مرور زمان با گسترش بی رویه شهرها و رشد روز افزون استفاده از اتومبیل، معضلات ترافیکی در مراکز شهری قدیمی پدیدار شد. در همین راستا جنبش نوشهرسازی به منظور رفع مشکل ناشی از فرسودگی و زوال مراکز شهری و گسترش افقی شهرها به وجود آمد. بر اساس اصول نوشهرسازی، اتصال پذیری و پیوستگی شبکه ارتباطی از ویژگی های کلیدی شبکه پایدار معابر است. این پژوهش تلاش دارد با به کارگیری اصل اتصال پذیری در نوشهرسازی و با استفاده از روش چیدمان فضا [1] و نیز بهره گیری از GIS، به ارائه روشی بسط پذیر به منظور تحلیل ساختار شبکه ارتباطی شهرها و ساماندهی آن بپردازد. برای دقت بیشتر در روش یاد شده، بافت تاریخی مرکزی شهر کاشمر که در حال حاضر دچار مشکلات ترافیکی و عدم روان بودن حرکت پیاده و سواره می باشد، مورد بررسی قرار گرفته است. به منظور تحلیل ساختار فضایی شهر از روش چیدمان فضا استفاده شده است. نتایج تحلیل چیدمان فضا نشان می دهد که محلات درونی بافت تاریخی فرسوده مرکز شهر با وجود مجاورت با هم پیوندترین و در دسترس ترین معابر شهری، نتوانسته اند در گذر زمان به خوبی با ساختار جدید شهر ارتباط برقرار کنند. به عبارتی، اتصال معابر درونی محلات مرکزی با کل شهر کم است و دسترسی به درون بافت آسان نیست. در ادامه بر اساس رویکرد نوشهرسازی و پژوهش های پیشین به تبیین معیارهایی برای سنجش اتصال پذیری شبکه ارتباطی پرداخته شده است. ارزیابی معیار اتصال پذیری نشان می دهد، شبکه ارتباطی شهر اتصال پذیری نسبتا مناسبی دارد که البته در مورد سواره، کاهش می یابد. مقایسه نتایج تحلیل اتصال پذیری بر اساس معیارهای تبیین شده و تحلیل ساختار فضایی شهر با روش چیدمان فضا از سویی و از سوی دیگر مشاهدات میدانی، نشان می دهد در روش چیدمان فضا به دلیل در نظر گرفتن شبکه ارتباطی در کل ساختار فضایی شهر، نتایج حاصله به واقعیت نزدیکتر خواهد بود؛ به عبارتی آنچه که مهم است در نظر گرفتن بافت های فرسوده و تاریخی در کل سیستم شهری است. همچنین با توجه به مشکلات ترافیکی موجود در بافت مرکزی شهر کاشمر، می توان نتیجه گرفت که اتصال پذیری تنها یکی از فاکتورهای موثر بر کارایی شبکه برای پیاده و سواره، حرکت روان و همچنین توسعه و ترویج پیاده روی می باشد و فاکتورهای دیگری مرتبط با شبکه نیز بر این مهم تاثیرگذارند که می توان آنها را با معیارهای کمی اتصال پذیری ترکیب کرد.

کلمات کلیدی:

ساماندهی نظام حرکتی، چیدمان فضا، نوشهرسازی، اتصال پذیری، شبکه ارتباطی کاشمر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1370276>

